

УДК 811.111'373

DOI: [https://doi.org/10.18524/2307-4604.2018.2\(41\).151369](https://doi.org/10.18524/2307-4604.2018.2(41).151369)

МОТИВАТОР ПРИЗНАЧЕННЯ В ОСНОВІ АНГЛОМОВНИХ НОМІНАЦІЙ ЮВЕЛІРНИХ ПРИКРАС

Цобенко О.В.

кандидат філологічних наук, доцент,
Національний університет «Одеська морська академія»

Стаття присвячена дослідженню внутрішньої форми номінацій ювелірних прикрас на матеріалі англomовних спеціалізованих енциклопедичних словників. У роботі проаналізовано ознаки, на яких ґрунтується внутрішня форма англomовних номінацій ювелірних прикрас, зокрема, мотиватор призначення. Під мотивацією розуміємо формальний і семантичний зв'язок між словами як знаками і їхніми позначуваними. Матеріалом ономазіологічного дослідження англomовних номінацій ювелірних прикрас слугували наступні енциклопедичні словники ювелірної справи: *An Illustrated Dictionary of Jewelry* та *Glossary of Jewelry-Related Terms*. За матеріалом зазначених джерел загалом було зафіксовано 300 номінативних одиниць, які позначають ювелірні прикраси. Одна з найчисельніших груп досліджуваних номінацій вмотивована призначенням відповідних ювелірних прикрас та складає 24 % від загальної кількості вибірки. Сюди належать номінації, вмотивовані суто функціональним призначенням ювелірної прикраси як елементу одягу та зовнішнього вигляду людини. Аналіз мотивації досліджуваних складених номінацій показав, що мотиватор призначення відображає також використання тієї чи іншої прикраси у відповідних випадках чи ситуаціях. Поряд із ситуативним типом вмотивованості виділяємо соціальне призначення ювелірних прикрас, яке лягло в основу їхньої мотивації. Це у першу чергу проявляється у назвах тих прикрас, які позначають належність того, хто її носить, до певної групи, тобто ці прикраси виконують ідентифікаційні функції. Соціальне положення людини може також репрезентуватися за допомогою прикрас. Ономазіологічний аналіз вибірки показав, що аналізована ознака відображає також і символічне призначення тих чи інших прикрас. Як правило, ці прикраси символізують певні відношення між особами, які їх носять.

Ключові слова: номінація, внутрішня форма, мотиватор, ювелірна прикраса.

МОТИВАТОР ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ В ОСНОВЕ АНГЛОЯЗЫЧНЫХ НОМИНАЦИЙ ЮВЕЛИРНЫХ УКРАШЕНИЙ

Цобенко О.В.

кандидат филологических наук, доцент,
Национальный университет «Одесская морская академия»

Статья посвящена исследованию внутренней формы номинаций ювелирных украшений на материале англоязычных специализированных энциклопедических словарей. В работе проанализированы признаки, на которых основывается внутренняя форма англоязычных номинаций ювелирных украшений, в частности, мотиватор предназначения. Под мотивацией понимаем формальную и семантическую связь между словами как знаками и тем, что они обозначают. Материалом ономазиологического исследования англоязычных номинаций ювелирных украшений послужили следующие энциклопедические словари ювелирного дела: *An Illustrated Dictionary of Jewelry* и *Glossary of Jewelry-Related Terms*. По материалам указанных источников в общем было зафиксировано 300 номинативных единиц, обозначающих ювелирные украшения. Одна из самых многочисленных групп исследуемых номинаций мотивирована предназначением соответствующих ювелирных украшений и составляет 24% от общего количества выборки. Сюда относятся номинации, мотивированные сугубо функциональным предназначением ювелирного украшения как элемента одежды и внешнего вида человека. Анализ мотивации исследуемых номинаций показал, что мотиватор предназначения отражает также использование

того или иного украшения в соответствующих случаях или ситуациях. Наряду с ситуативным типом мотивации выделяем социальные функции ювелирных украшений, которые легли в основу их мотивации. Это в первую очередь проявляется в названиях тех украшений, которые обозначают принадлежность того, кто ее носит, к определенной группе, то есть эти украшения выполняют идентификационные функции. Социальное положение человека может также быть представленным с помощью украшений. Ономаσιологический анализ выборки показал, что рассматриваемый признак отражает также и символическое предназначение тех или иных украшений. Как правило, эти украшения символизируют определенные отношения между лицами, которые их носят.

Ключевые слова: номинация, внутренняя форма, мотиватор, ювелирное украшение.

MOTIVATOR DESIGNATION IN THE INNER FORM OF THE ENGLISH JEWELRY NOMINATIONS

Tsobenko O.

candidate of philological sciences, associate professor,
National university "Odessa maritime academy"

The article is devoted to the study of the inner form of nominations of jewelry on the material of the English specialized encyclopedic dictionaries. The work analyzes the features on which the inner form of English jewelry nominations is based, in particular, the motivator of designation. Motivation is understood as the formal and semantic connection between words as signs and the things they signify. The following encyclopedic dictionaries of the jewelry industry were used as material of the onomasiological study of English jewelry nominations: An Illustrated Dictionary of Jewelry and the Glossary of Jewelry-Related Terms. 300 nominations of jewelry were obtained by consecutive selection on the basis of these sources. One of the most numerous groups of the investigated nominations is motivated by the designation of the corresponding jewelry types and accounts for 24% of the total number. This includes nominations motivated by purely functional purpose of jewelry as an element of clothing and appearance of a person. The analysis of the motivation of the studied nominations showed that the motivator of designation also reflects the use of one or another decoration in appropriate cases or situations. Along with the situational type of motivation, we distinguish the social purpose of jewelry, which formed the basis of their motivation. This is first of all manifested in the names of those decorations that indicate the belonging of the wearer to a certain group, that is, these decorations fulfill the identification functions. The social position of a person can also be represented with the help of jewelry. Onomasiological analysis showed that the analyzed feature also reflects the symbolic purpose of certain ornaments. As a rule, these ornaments symbolize certain relations between the persons who wear them.

Key words: nomination, inner form, motivator, jewelry.

Вступ

Стратифікація словникового масиву мови за різноманітними параметрами, у тому числі за походженням, є одним із завдань сучасної лінгвістичної семантики як розділу мовознавства, що вивчає лексичну підсистему мови (Селіванова 2008: 280). Як показують результати досліджень у цьому руслі, назви предметів чи явищ виникають на основі певної характерної ознаки предмета чи явища, яка вибирається як розрізнявальна та слугує основою відповідного найменування (Лингвистический энциклопедический словарь 2002: 1990).

Мета статті полягає у встановленні мотивації номінацій ювелірних прикрас в англійській мові. Під мотивацією розуміємо формальний і семантичний зв'язок між словами як знаками і їхніми позначуваними (Селіванова 2008: 401).

Матеріалом ономаціологічного дослідження англomовних номінацій ювелірних прикрас слугували наступні енциклопедичні словники ювелірної справи: *An Illustrated Dictionary of Jewelry* та *Glossary of Jewelry-Related Terms*. За матеріалом зазначених джерел загалом було зафіксовано 300 номінативних одиниць, які позначають ювелірні прикраси.

Результати та обговорення

Одна з найчисельніших груп досліджуваних номінацій вмотивована призначенням відповідних ювелірних прикрас та складає 24 % від загальної кількості вибірки.

Сюди належать номінації, вмотивовані суто функціональним призначенням ювелірної прикраси як елементу одягу та зовнішнього вигляду людини, наприклад, англійська булавка використовується як для скріплення тканини, так і в якості сережок (особливо серед панків):

“safety pin – a simple fastening device, a variation of the regular pin which includes a simple spring mechanism and a clasp. The clasp serves two purposes: to form a closed loop thereby properly fastening the pin to whatever it is applied to, and to cover the end of the pin to protect the user from the sharp point. Safety pins are commonly used to fasten pieces of fabric or clothing together. They are widely used to fasten cloth diapers (nappies), as the safety clasp prevents the baby from being jabbed. Similarly, they can be used to patch torn or damaged clothing. Safety pins can also be used as an accessory or jewellery, such as earrings, chains, and wristbands. Sometimes they are used to attach an embroidered patch... The safety pin has become an image associated with Punk rock by media and pop-culture outlets”;

За рахунок подібних функцій отримали свою назву і наступні різновиди ланцюжків та зацібок:

“safety chain – a secondary closure (usually on a fine bracelet or watch) that is used in case the primary clasp opens, preventing the loss of the bracelet. It is usually a chain that is permanently attached to one side of the bracelet, and attaches to the other side with a spring ring clasp (or other type of clasp)”;

“safety clasp – a secure type of closure on a piece of jewelry. The term safety catch is used for a variety of these closures. On pins and brooches, a safety clasp often refers to a long pin on a hinge that can be held or released with a secure clasp (often a rotating circle within a circle)”.

Для того, щоб не загубити дорогу обручку, іноді на тому ж пальцьові носять ще один, більш дешевий та простий перстень, який виконує суто захисну функцію – звідси і назва:

“keeper ring is a ring which is used alongside another, more valuable ring to keep it securely on the finger”.

Аналіз мотивації досліджуваних складених номінацій показав, що мотиватор дестинатив відображає також використання тієї чи іншої прикраси у відповідних випадках чи ситуаціях. Так, поява коктейльних суконь, які одягалися на певний тип «виходу в світ», спричинила появу відповідної ювелірної прикраси, що призначена саме для таких нагод:

“dinner ring or cocktail ring – a large over sized ring, set with precious or semiprecious stones. Cocktail rings became popular during the 1940s and

1950s. They are generally worn by women and placed on the fourth finger of the right hand"

До цієї групи зараховуємо і номінації ювелірних прикрас, які використовуються у траурній жалобі. До речі, цей різновид прикрас, виготовлених із застосуванням чорного каміння (зазвичай гагату), походить з Англії часів королеви Вікторії, яка після смерті принца Альберта носила подібні вироби на знак своєї жалоби за померлим чоловіком:

"mourning jewellery – *originated in England, where Queen Victoria was often seen wearing jet jewellery after the death of Prince Albert; and allowed the wearer to continue wearing jewellery while expressing a state of mourning at the death of a loved one"*;

Різновидом траурних прикрас є спеціальна обручка, на якій вигравіювано ім'я померлого, дата смерті, а під каменем зазвичай розташовували пасмо його волосся:

"mourning ring – *a finger ring worn in memory of someone who has died. It often bears the name and date of death of the person, and possibly an image of them, or a motto. They were usually paid for by the person commemorated, or their heirs, and often specified, along with the list of intended recipients, in wills. Any stone is usually in black, typically jet stone. They were popular in Victorian times, and earlier. In many cases, there is a lock of hair of the deceased placed under the crystal stone"*.

Практичне призначення мала і наступна прикраса – обручка-печатка, яку використовували замість підпису (на ній часто зображався родовий герб носія) та для скріплення документів:

"signet ring – *emblematic, often familial, ring, often bearing a coat of arms, fit for use to imprint a wax seal on documents etc. The wearing of a signet ring is declining as the European aristocracy diminishes, however noble families have upheld long standing traditions of wearing signet rings for centuries. Sometimes the initials of the individual are engraved into the ring if the person is not of noble descent and does not have the right to bear arms"*.

У XVI столітті в Європі набули популярності обручки із таємною схожанкою під гніздом камінця в оправі. Там зазвичай тримали отруту (звідси і назва – *poison ring*), яку можна було непомітно підсипати ворогові в їжу чи напій, або ж яку використовували для вчинення самогубства, щоб уникнути полону або тортур:

"poison ring or pillbox ring – *a type of ring with a container under the bezel or inside the bezel itself that could be used to hold poison or another substance. They became popular in Europe during the sixteenth century. The poison ring was used either to slip poison into an enemy's food or drink, or to facilitate the suicide of the wearer in order to escape capture or torture"*.

Досить новим ювелірним винаходом є *mood ring*, автором якого є американський ювелір Марвін Вернік. Якось у 1975 році він супроводжував свою дитину до лікарні і побачив, як лікар приклав до чола дитини шматочок рідкого кристалу, щоб дізнатися її температуру. Як відомо, ця речовина змінює колір при нагріванні. Вернік застосував це у ювелірній справі наступним чином. Він помістив шматочки цього матеріалу під прозорі камінці,

які у відповідь на зміну температури тіла носія міняли свій колір. А оскільки вважалося, що температура тіла вказує на емоційний стан людини, ця прикраса отримала свою назву від здатності показувати настрій носія:

“mood ring is a ring which contains a thermochromic element, such as liquid crystal. The ring changes color in response to the body temperature of its wearer. The color is said, by some proponents, to indicate the emotional state of the wearer. It was invented in 1975 by Marvin Wernick when he accompanied a physician to a nearby emergency. When the physician pulled out a strip of thermotropic material to gauge the child’s temperature by applying the strip directly to her forehead, jewelry designer Wernick knew he had the makings of a winning item. Wernick encapsulated ovals of the material within clear glass cameos and glass domes set in brushed gold and silver ring settings”;

Поряд із ситуативним типом вмотивованості виділяємо соціальне призначення ювелірних прикрас, яке лягло в основу їхньої мотивації. Це у першу чергу проявляється у назвах тих прикрас, які позначають належність того, хто її носить, до певної групи, тобто ці прикраси мають ідентифікаційні функції. Зазначимо, що ця функціональна спрямованість відзначається в основному у різновидах обручок.

Серед подібних прикрас використані у дослідженні енциклопедії виокремлюють *Masonic rings*, прикрасу яка символізувала належність людини до цього ордену.

Більш сучасними прикладами слугують номінації обручок, які отримують гравці команд-чемпіонів спортивних професійних ліг або університетських турнірів:

“championship ring – a ring presented to members of winning teams in professional sports leagues, and, in North America, college tournaments”;

Цікавим прикладом прикрас, що символізують належність до певної групи, є обручки, які носять студенти та випускники одного коледжу, університету тощо. За традицією, поки студент ще навчається, емблема, зображена на перстні, має бути розвернута до нього. І тільки після випуску, обручка розвертається іншим боком, так, щоб емблема була повернута назовні. Це символізує входження того, хто носить цю прикрасу, у широкий світ:

“class ring (also known as a graduate, senior ring, or grad ring) – a ring worn by students and alumni in the United States and Canada to commemorate their graduation, generally for a high school, college, or university. The tradition of class rings originated with the class of 1835 at the United States Military Academy at West Point. According to the Complete Book of Etiquette by Amy Vanderbilt, the ring should always be worn so that the insignia faces the wearer when his or her arm is outstretched for as long as the wearer is in school; upon graduation, the ring should be turned around so that the ring faces outward, signifying that the graduate has left school and has entered the wider world. West Point custom however follows different rules. Until recent decades, Academy graduates wore their rings on the left hand. Prior to graduation, the USMA Class Ring is worn with the Class Crest closest to the heart signifying the bond to the class. After graduation, the ring is worn with the Academy Crest closest to the

heart signifying the bond with the Academy”.

Поряд із розглянутими номінаціями обручок, які вмотивовані ідентифікаційною функцією, енциклопедичні джерела фіксують також найменування булавки, що також вказує на приналежність носія до певної групи людей. Цей тип булавок зазвичай називають *membership pins*. Серед них, зокрема, найменування булавок, які отримують кандидати на вступ у різноманітні братерства та сестринства (університетські чоловічі та жіночі клуби в США). За традицією вони мають носити цю прикрасу до посвячення у повні члени цих організацій:

“pledge pin – a common custom of United States fraternities and sororities in which a pin is worn by pledges for the duration of the pledging period, usually during all times not considered dangerous to do so (during sports, etc.). A pledge pin is usually given to a pledge (a new member) when they are first offered membership in a fraternity or sorority. It may be given to them following a ceremony and can be worn until their initiation in which they become a full member”.

Соціальне положення людини може також репрезентуватися за допомогою прикрас. Наприклад, наявність *engagement ring* на руці жінки вказує на те, що вона заручена та збирається вийти заміж. Традиційно в англійській культурі обручку на знак заручин носить тільки жінка, хоча в інших країнах обидва партнери можуть мати подібні обручки, або ж ці прикраси відсутні взагалі. Традиційно в ролі такої прикраси виступає золота обручка із одним діамантом:

“engagement ring – a ring indicating the that the person wearing it is engaged to be married. In the United Kingdom and the United States, engagement rings are traditionally worn only by women. In other cultures men and women usually wear matching rings, which can be plain. In some cultures, engagement rings are also used as weddings rings. Conventionally, the woman’s ring is presented as a betrothal gift by a man to his prospective spouse while he proposes marriage or directly after she accepts his marriage proposal. It represents a formal agreement to future marriage. Engagement rings didn’t become standard in the West until the end of the 19th century, and diamond rings didn’t become common until the 1930s. Now, 80% of American women are offered a diamond ring to signify engagement”.

Статус одруженого чоловіка чи жінки символізує весільна обручка. В США та Великій Британії цей тип прикрас носить на лівій руці, яка за певними віруваннями містить «вену кохання», тоді як у східних християн весільна обручка носить на правій руці, яка традиційно вважається рукою для клятв та присяг. Цікавим є той факт, що до XIX століття весільну обручку носила тільки жінка. Проте у зазначеному столітті американська ювелірна промисловість розпочала успішну кампанію по популяризації весільних обручок і для чоловіків, що стало традиційним для наших часів:

“wedding ring or wedding band – a metal ring indicating the wearer is married. Depending on the local culture, it is worn on the base of the left ring finger. The custom of wearing such a ring has spread widely beyond its origin in Europe. Historically, the wedding ring was rather connected to the exchange

of valuables at the moment of the wedding rather than a symbol of eternal love and devotion. It is a relic of the times when marriage was a contract between families, not individual lovers. In the United States and the United Kingdom, it is worn on the left hand ring finger, while in Poland and Ukraine, it is customary for the ring to be worn on the right hand. The right hand is the traditional hand for vows or oaths”.

Ономасіологічний аналіз вибірки показав, що аналізована ознака відображає також і символічне призначення тих чи інших прикрас. Як правило, ці прикраси символізують певні відношення між особами, які їх носять. Так, наступна прикраса, назва якої вмотивована цією функцією, символізує вічні стосунки між партнерами. Зазвичай подібні каблучки прикрашені діамантами, а саме це коштовне каміння є символом вічності (як, наприклад, у фразеологізмі *diamonds are forever*, оскільки діамант є найтвердішим мінералом у світі):

“eternity ring – a ring symbolizing eternity with a partner. Eternity rings are rings with stones, usually diamonds, of the same cut and size, set in one row all around the ring. The stones are usually round or square, and the setting is usually either claws or a channel setting. When the stones do not continue around the entire ring, but stop halfway around the finger, it is called a half-eternity ring”.

Починаючи з XVI століття популярності набули обручки, які дарувалися закоханими до офіційного заручення. Вони символізували обіцянку бути вірним один одному, саме тому отримали назву *promise ring* або *pre-engagement ring*. У наші дні цей тип прикрас традиційно є популярним серед молодих пар, які в матеріальному плані не можуть собі дозволити шлюб та дітей. Зазвичай цей перстень виготовлений із використанням недорогих матеріалів та часто містить символіку серця у якості орнаменту, що символізує сердечну прив'язаність партнерів один до одного:

“pre-engagement ring (also known as a promise ring) – a small, inexpensive ring given to a partner, to promise not to court a rival. It is given to a romantic partner to signify a commitment to a monogamous relationship, often as a precursor to an engagement ring. Promise rings date back to the 16th century. Tradition generally holds that these rings were given by younger couples. This was usually the case because it was normal for the young couple not to have a wealth position that would allow for marriage and children. Many designs contain the heart symbol and it is symbolic in that the lovers dedicate their heart to being with each other”.

Ще одним різновидом прикрас, пов'язаних із заручинами, є *regards ring*. Цей різновид обручки для заручин був поширеним у вікторіанські часи. Назва її утворена за допомогою акровірша – за першими літерами номінацій коштовного каміння, якими була прикрашена ця каблучка – *Ruby, Emerald, Garnet, Amethyst, Ruby, Diamond, Sapphire*. Таким чином, вона не тільки вказує на прихильність до того, кому дарують обручку, а й на матеріали, використані при виготовленні прикраси. Іноді у такій прикрасі було зашифроване ім'я нареченої. Подібним чином утворені номінації *love ring* та *dearest ring*, прикрас, що також були популярними у вікторіанську епоху:

“regards ring was a Victorian engagement ring in which the initials of the precious stones mounted on the band spelled out the word “regards” in an implicit acrostic: Ruby, Emerald, Garnet, Amethyst, Ruby, Diamond, Sapphire. Later variations included the spelling of another word or a person’s name. One variant was “love”: Lapis lazuli, Opal, Vermarine, Emerald”.

“dearest ring – a Victorian style romantic ring with six different types of gemstone, that is most commonly used as an unusual style of engagement ring. The term ‘dearest’ is an acronym, encompassing the different types of stone on the ring. These are: Diamond, Emerald, Amethyst, Ruby, Emerald, Sapphire, Topaz”.

Проте, не тільки закохані люди дарують один одному різноманітні прикраси із символічним значенням. Існують також ювелірні вироби, призначені для символізування дружби без романтичного підтексту, як, наприклад найменування наступного персня:

“friendship rings – are used to symbolize a close relationship that has no romantic undertone”.

Такою ж функцією наділена і наступна прикраса, найменування якої також вмотивоване призначенням для символізування дружби – *friendship bracelet*. Зазначений вид браслетів є зазвичай ручною роботою і дарується другові, який має носити цю прикрасу, поки шнурки, якими він зав’язується навколо руки, не зітруться повністю. Коли ж зношений браслет сам по собі впаде, то бажання, загадане його носієм обов’язково справдиться. Якщо ж браслет зняти до цього моменту, то це буде означати кінець дружби. даний тип прикрас особливо популярний серед підлітків: *“friendship bracelets are bracelets given from one friend to another as a symbol of friendship. They are handmade and usually made out of embroidery floss or thread. There are various styles and patterns, but most are based on the same simple half-hitch knot. Because of their versatility, they are worn by both males and females of all ages. They are particularly popular with pre-teen and adolescent girls and with present-day hippies, deadheads or Rainbow Family participants. According to indigenous tradition, the recipient of a friendship bracelet must wear it until the cords wear out and fall off naturally. The idea is that the friend paid for it with the hard work and love that made it, and the recipient repays the friend by honoring the work. Removing the bracelet before it naturally falls off is a sign that the friendship has gone sour. Another variation of this tradition is that the recipient of a bracelet is entitled to a wish. After the bracelet wears out and falls off naturally, the wish will come true”.*

У фольклорних творах та у творах жанру фентезі часто зустрічаються різноманітні перстні, наділені різними магічними можливостями (наприклад, роблять носія невидимим, виконують бажання тощо). Цей тип прикрас об’єднаний спільною назвою, яка вказує на його магічне призначення – *magic ring*. Як зазначають енциклопедичні джерела, вибір саме перстня в якості подібної прикраси зумовлене такими його якостями як містична кругла форма, зручність носіння та позиція, з якої носій може легко направляти його:

“magic ring is an article of jewelry that appears frequently in fantasy and

fairytale. They are found in the folklore of every country where ring-wearing is known. They can be endowed with any number of abilities; invisibility and granting of wishes are two common tropes. Sometimes, they are cursed, as in Norse mythology or The Lord of the Rings, but more often, they feature as forces for good, or a neutral tool whose value depends on the wielder. The ring combined many traits that make it a natural choice for a magic item: ornament, convenience of wear, a mystical shape (being circular), and a position where the user can easily aim them”.

Зазначимо, що серед розглянутих ювелірних прикрас можна виділити окрему групу виробів, призначених для релігійних обрядів, позначених однією спільною назвою – *prayer jewellery*. Сюди належать, зокрема, англomовні найменування чоток та вервиці, атрибутів, наявних майже у всіх існуючих релігіях:

“prayer beads or Rosaries are used by members of various religions such as Roman Catholicism, Orthodox Christianity, Islam, Hinduism, Buddhism, Sikhism, and Bahá’í Faith to count the repetitions of prayers, chants or devotions. They may also be used for meditation, protection from negative energy, or for relaxation. Using Prayer beads as a tool of meditation is as old as written history. It is not a coincidence that Prayer beads are present in almost every religion. The number of beads vary depending on the different religions”.

“prayer rope – a loop made up of complex knots, usually out of wool or silk, that is used by Eastern Orthodox Christians and Eastern Catholics to count the number of times they have prayed the Jesus Prayer: “Lord Jesus Christ, Son of God, have mercy on me, a sinner””.

Висновки

Таким чином, аналіз англomовних номінацій ювелірних виробів, вмотивованих за допомогою ознаки *призначення*, показав, що зазначений мотиватор відображає досить широке коло застосувань ювелірних виробів – від суто функціонального призначення до символічного. Подальше дослідження англomовних номінацій ювелірних прикрас є перспективним з точки зору аналізу їхнього функціонування у мовленні.

Список літератури

Селіванова О.О. Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми: Підручник. Полтава: Довкілля-К, 2008. 712 с.

Лингвистический энциклопедический словарь / Гл. ред. В.Н. Ярцева. 2-е изд., дополненное М.: Большая Российская Энциклопедия, 2002. 709 с.

An Illustrated Dictionary of Jewellery. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.allaboutjewels.com>

Glossary of Jewelry-Related terms. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.en.wikipedia.org>

Skeat W.W. An Etymological Dictionary of the English Language. Oxford: Oxford University Press, 1956. 780 p.

References

Selivanova, O. O. (2008). *Lingvistichna enciklopedija*. – Poltava: Dovkillja-K.

Lingvisticheskij jenciklopedicheskij slovar’ (2002) / Gl. red. V.N. Jarceva. 2-e izd., dopolnennoe. Moscow: Bol’shaja Rossijskaja Jenciklopedija.

An Illustrated Dictionary of Jewellery. [Electronic resource]. – Mode of access: <http://www.allaboutjewels.com>

allaboutjewels.com

Glossary of Jewelry-Related terms. [Electronic resource]. – Mode of access: <http://www.en.wikipedia.org>

Skeat, W.W. (1956) An Etymological Dictionary of the English Language. Oxford: Oxford University Press.

Стаття надійшла до редакції 26.09.2018 р.